

«...Я ангелом піднімуся на небо і в снах приходитиму до тебе...»

Пройшов усі найгарячіші точки війни

4 березня жителі Тернопільської та Саранчківської громад віддали останню шану військовослужбовцю **Віктору Михайловичу РИХЛЕВИЧУ** (11. 11. 1972 р.н.), серце якого після тривалої боротьби за життя зупинилося у лікарні.

Світлої пам'яті Віктор закінчив ЗОШ №24 м. Тернополя. Учасник АТО, у 2014 захищав р. Луганський аеропорт, брав участь у бойових діях в населених пунктах: Победа, Водяне, Щастя, Опитне, Піски, Авдіївка, Горлівка. Після важкої контузії у 2017 р. повернувся додому та, пройшовши реабілітацію, знову повернувся у стрій до побратимів.

Під час повномасштабного вторгнення захищав Київ, брав участь у військових діях на Донецькому, Харківському та Запорізькому напрямках. На жаль, 29 липня 2023 р. отримав важкі поранення під час виконання бойового завдання у Запорізькій області.

Мужній воїн залишив у вічному смутку матір, дружину, дочку, сина, який також у складі ЗСУ захищає Україну та онуків. Поховали захисника у с. Надорожнів на Бережанщині.

Щиро співчуваємо рідним, близьким і побратимам...

Вічна пам'ять, честь і шана Герою!

Був працюючим, умілим будівельником

5 березня жителі Шумської громади віддали останню шану військовослужбовцю, уродженцю села Биківці **Руслану Дмитровичу БОНДАРЧУКУ** (1977 р.н.), серце якого зупинилося 2 березня у м. Хмельницький.

Світлої пам'яті Руслан закінчив профтехучилище у Шумську, працював будівельником, захищав Україну від червня 2022 р., був неодноразово поранений, адже брав участь у важких боях на сході України.

Односельчани загадують його як доброго, щирого, життєрадісного, працюючого чоловіка, який завжди усіх підтримував та не відмовляв у допомозі.

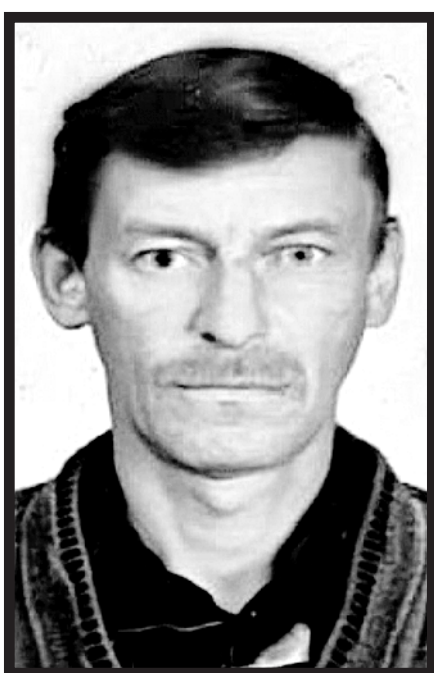
Поховали захисника у родинному селі. Щиро співчуваємо дітям, рідним, близьким, побратимам...

Вічна пам'ять і шана Герою!

Серце перестало битися у Козівській

5 березня жителі Козівської громади провели останню життєвою дорогою до місця вічного спочинку військовослужбовця, мешканця села Золота Слобода **Ігоря Ярославовича ГОЛОВАТОГО** (б. 03. 1972 р.н.), серце якого перестало битися 3 березня.

Світлої пам'яті Ігор був мобілізований до лав ЗСУ в липні 2024 року.

Під час несення військової служби стан здоров'я захисника погіршився. Спочатку він лікувався у Харкові, згодом - у Козові.

Мужній воїн залишив у вічному смутку сина, брата та сестру. Поховали захисника у родинному селі. Щиро співчуваємо родині та близьким...

Вічна і світла пам'ять Герою!

"Багато читав, писав вірші, книгу"

5 березня жителі Тернопільської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, бойового медика, молодшого лейтенанта, командира механізованого взводу **Юрія Юліановича ГАРАКА** (5. 05. 1986 р.н.), який загинув 28 лютого під час виконання бойового завдання на Донеччині.

Світлої пам'яті Юрій був щирою, доброю, справедливою людиною. Добре вчився в школі. Закінчив медичний коледж, потім медичну академію. Працював лікарем-анестезіологом на Херсонщині, у КНП "Скалатська КРЛ", Тернопільській лікарні швидкої допомоги. Багато читав, досліджував, від сторінку у соцімережі. Пішов захищати Батьківщину у 2022 році.

"Юра, мій молодший брат, був завжди відповідальний, надійний. Для батьків він був опорою й підтримкою. Багато читав, писав вірші, книгу", - згадує сестра полеглого Тетяна Слободян. Поховали захисника на Пантеоні Героїв Микулинецького кладовища. Щиро співчуваємо родині, близьким і побратимам...

Вічна шана і пам'ять Герою!

"...І не відпускати тебе, ще хоч раз обійняти..."

6 березня жителі Тернопільської громади провели останню життєвою дорогою військовослужбовця, старшо-

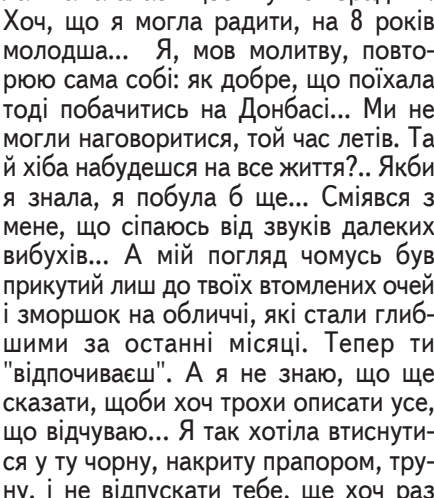
го водія роти безпілотних авіаційних комплексів 108-го окремого механізованого батальйону "Вовки Да Вінчі", солдата **Віталія Васильовича ЛЕБЕДЯ** (21. 08. 1982 р.н.), який загинув 24 лютого під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Новосергіївка Покровського району Донецької області.

Світлої пам'яті Віталій до війни працював стоматологом. Як згадують його близькі, був справжнім патріотом, добрим, щирим, відповідальним... На захист Батьківщини став добровольцем влітку 2024-го року. Батальйон "Вовки Да Вінчі", у якому служив Віталій, брав участь у найзапекліших боях на сході України, зокрема у звільненні Балаклії, Ізюму, Куп'янська та обороні "Дороги життя" у Бахмуті. Від 24 лютого мужнього воїна вважали безвісти зниклим, рідні надіялися, але дива не сталося...

"Віталік... Ми бігли тобі назустріч, коли ти повертався на вихідні з навчання з Шепетівки - я досі пам'ятаю, як ти йшов з сумкою через плече. Ти катав нас на велосипеді довкола магазину: я - на рамі, Слава - на багажнику. З тобою ми базікали ночами в Тернополі, коли ти приходив з побачень... Ти розповідав мені про свої душевні переживання, а я слухала і намагалась щось путнє порадити. Хоч, що я могла радити, на 8 років молодша... Я, мов молитву, повторю сама собі: як добре, що поїхала тоді побачитися на Донбасі... Ми не могли наговоритися, той час летів. Та й хіба набудешся на все життя?... Якби я знала, я побула б ще... Сміявся з мене, що спінаю від звуків далеких вибухів... А мій погляд чомусь був прикутий лиш до твоєї втомленої очей і зморшок на обличчі, які стали глибшими за останні місяці. Тепер ти "відпочиваєш". А я не знаю, що ще сказати, щоб хоч трохи описати усе, що відчуваю... Я так хотіла втиснутися у ту чорну, накриту прапором, труну, і не відпустити тебе, ще хоч раз обійняти... Я пишалась і пишаюсь тобою..." - написала у соцімережі його сестра Інна, у якій чоловік також на фронті.

Мужній воїн залишив у вічному смутку дружину, дочку, сина, сестер, дідуся й бабусю... Поховали захисника на Пантеоні Героїв Микулинецького кладовища. Щиро співчуваємо родині, близьким, друзям, побратимам...

Вічна слава і пам'ять Герою!

"У моїй смерті є одна причина, Щоб була вільна Україна!.."

7 березня жителі Чортківської громади віддали останню шану військовослужбовцю, старшому навідинку самохідного артилерійського взводу самохідної артилерійської батареї 28-ї окремої механізованої бригади ім. Лицарів Зимового Походу, старшому солдату, мешканцю с. Біла **Миколі Івановичу ЦЮПАКУ** (20. 12. 1988 р.н.), серце якого перестало битися 2 березня унаслідок осколкового поранення під час боїв поблизу населеного пункту Олександрів-Шульгине Краматорського району Донецької області.

Коли почалося повномасштабне вторгнення у 2022 р., світлої пам'яті Микола перебував у Польщі, де працював багато років. Проте він не зміг залишатися осторонь і повернувся, щоб боронити свою країну, долучившись до Чортківської тероборони, а вже у листопаді 2022 р. вступив до лав 28-ї окремої механізованої бригади імені Лицарів Зимового Походу.

Удома на Миколу чекали його батьки та рідна сестра.

Чортків'янин Орест Голик присвятив мужньому воїну вірша: Війна-потьора забирає Від нас дочок і синів. Серед нас їх уже немає. А хто з них жити не хотів?... Ой, сину, сину! Сину, сину! До нас ти вже не повернешся ніколи... Ваш син загинув за Батьківщину. Й перестало серце битися в Миколі... Мамо, мамо! Мамо, мамо! Я буду скучити за вами.

Мила моя, рідна нене, Як ви будете тепер без мене? Для України ви повинні жити, Доглядати внуків і їх любити. Поведете їх колись у школу І згадаєте про мене, свого Миколу... Сестро, сестро!

Мила моя, ніжна сестро!

Зумій це горе в собі перенести. У моїй смерті є одна причина, Щоб була вільна Україна!

І це моя відповідь від брата. Господь мусить те зло скарати... Не журись по мені ти, будь ласка, До вас я навідуватимусь на Паску.

І, як Ісус, я тоді воскресну, Ласку відчуваючи небесну... Прощайвай навіки, рідний тату, Покинути мушу теплу вашу хату. Я ангелом піднімуся на небо

І в снах приходитиму до тебе... Як ти встанеш опівночі, То побачиш в небі мої зорі-очі.

А навкруг мене, то мої побратими, Там навіки буду я разом з ними...

"Болям кралялося серце від втрати, а ще більше шматувалася душа від болісного ридання матері: "Синочку мій рідний, Микольцю"... Зраненою сивою птахою припадала вона до бездиханного тіла рідної кровиночки; не стримуючи сліз, ледь на ногах тримався батько; лагідно гладила холодні руки брата сестра, і все ество її німотно кричало: "Устань, братчику, не покидай нас, живи!"; тремтливими руками витирала сльози старенька-старенька бабуся..." - написала журналістка чортківської районної газети "Голос народу" Тетяна Лякуш.

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуваємо рідним і близьким...

Вічна пам'ять і слава Герою!

Захищав Україну з перших днів повномасштабної війни

8 березня жителі Мельнице-Подільської громади провели в останню життєву дорогу військовослужбовця, старшого солдата, мешканця села Дзвинячка **Івана Васильовича ГЛАДІЯ** (13. 05. 1970 р.н.), серце якого перестало битися 5 березня у військово-медичному клінічному центрі м. Львів від тривалої хвороби.

Світлої пам'яті Іван з перших днів повномасштабної війни пішов захищати Україну.

Поховали мужнього воїна у родинному селі.

Щиро співчуваємо рідним та близьким...

Вічна пам'ять і слава Герою!

Загинув на Донеччині

8 березня жителі Тернопільської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця **Володимира Олеговича ШУЛИКОВСЬКОГО** (24. 01. 1983 р.н.), який загинув 20 лютого під час виконання бойового завдання на Донеччині.

Світлої пам'яті Володимир навчався у ЗОШ №7 Тернополя, його від 20 лютого вважали зниклим безвісти, рідні сподівалися, але дива не сталося...

Ольга Робукто у соцімережі написала: "Біль, смуток... Тебе вже більш нема, важче визнавати те, що дитина тебе буде знати тільки по світилинах...". Про Володимира згадують як про щирого, доброзичливого чоловіка, який завжди міг підтримати у скрутну хвилину.

Поховали захисника на Пантеоні Героїв Микулинецького кладовища. Щиро співчуваємо родині, близьким і побратимам...

Вічна шана і пам'ять Герою!

Його життя було виповнено працею

8 березня жителі Козівської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, солдата, мешканця села Глинна Василя **Володимира Степана** (1. 02. 1981 р.н.), життя якого обірвалося 4 березня на Дніпропетровщині.

Світлої пам'яті Василь з малих літ старався допомагати батькам, які важко працювали в колгоспі, рано втрапив батька. Ще юним поїхав на заробітки, щоб підтримати свою сім'ю. З перших днів повномасштабної війни він, не вагаючись пішов захищати Україну. Незважаючи на стан здоров'я, мужній воїн продовжував боротися до кінця. Захисник залишив у вічному смутку матір Ірину та сестра Надію.

Поховали воїна у рідному селі.

Щиро співчуваємо, рідним, близьким, побратимам...

Вічна слава та пам'ять Герою!

Серце перестало битися від важкого захворювання

9 березня жителі Микулинецької громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, мешканця села Різдвяни **Івана Миколайовича КАРПІВА** (30. 06. 1966 р.н.), серце якого перестало битися 5 березня внаслідок важкого захворювання на Донеччині.

Світлої пам'яті Іван закінчив гімназію у рідному селі та навчався в одному із Тернопільських ПТУ, працював водієм в АТП села Струсів, останні роки - в кар'єрі села Бернадівка, що на Тербовлянщині. З початком повномасштабної війни служив у Тербовлянській територіальній обороні, а опісля добровільно продовжив службу в ЗСУ. Воював на багатьох гарячих напрямках. Перебуваючи на військовій службі поблизу населеного пункту Часів Яр, потрапив до лікарні з важким захворюванням.

Мужній воїн залишив у вічному смутку дружину та сина.

Поховали захисника у родинному селі.

Щиро співчуваємо рідним та близьким...

Вічна та світла пам'ять!

На Бережанщині віддали останню шану молодому нацгвардійцю

10 березня жителі Бережанської громади віддали останню шану військовослужбовцю, оператору 1-го відділення 2-го протитанкового взводу батальйону оперативного призначення, солдату, уродженцю с. Коросно, що на Львівщині, мешканцю села Глиночів, що на Бережанщині, **Петру Анастоліовичу ГОЙДИЧУ** (30. 06. 2003 - 20. 02. 2025), який загинув під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Нью-Йорк Бахмутського району Донецької області.

Світлої пам'яті Петро народився

на Львівщині, у 2004-му р. переїхав з сім'єю в с. Глиночів. Закінчив Глиночівську початкову та Жуківську загальноосвітню школи. Навчався в Помор'янському вищому професійному училищі, де здобув фах тракториста-машиніста сільськогосподарської техніки. Призваний на строкову військову службу у грудні 2021 року. З початком повномасштабного вторгнення продовжив службу в лавах Національної гвардії України.

Журавлем повертаюся додому, Покружляю над рідним селом, Кожну стежку до болю знайому З висоти привітаю крилом.

У труні моє тіло стрічайте, Бо душа в голубих небесах.

Мені шану останню віддайте, Бо тепер я прийду тільки в снах... - написали на сторінці Жуківського ліцею ім. Б. Лепкого, де навчався Петро...

Молодий воїн залишив у вічному смутку батьків, братів і сестру.

Поховали захисника у с. Глиночів.

Щиро співчуваємо родині, друзям та близьким...

Вічна слава і пам'ять Герою!

Загинув на Курщині

10 березня жителі Тернопільської та Рогатинської громад віддали останню шану військовослужбовцю, навідинку десантно-штурмового відділення 8 десантно-штурмової роти 2 десантно-штурмового батальйону **Андрію Романовичу ЛЕВЧУКУ** (28. 06. 1982 р.н.), який загинув 28 лютого під час виконання бойового завдання у районі населеного пункту Гончарівка Суджанського району Курської області.

Світлої пам'яті Андрій, уродженець Тернопільщини, тривалий час проживав у селі Добринів Рогатинської громади, що на Івано-Франківщині. Був сміливим, відважним і мужнім воїном. Після бою деякий час вважався зниклим безвісти...

Поховали захисника на Пантеоні Героїв Микулинецького кладовища.

Щиро співчуваємо родині, близьким і побратимам...

Вічна шана і пам'ять Герою!

Поховали у день смерті Кобзаря

10 березня жителі Мельнице-Подільської громади провели останню життєвою дорогою військовослужбовця старшого солдата, уродженця с. Трубчин **Івана Любомировича КАСІЯНА** (27. 05. 1978 р.н.), який загинув під час виконання бойового завдання 26 лютого внаслідок мінометного обстрілу поблизу населеного пункту Мала Локня Курської області.

Отець Володимир Заболотний у соцімережі написав: "...Твій похорон здійснили в день, коли до Бога за нагородою пішов, закінчивши свій земний шлях 164 роки тому Тарас Шевченко. На нього чекав Дніпро... На тебе Дністер... Йому було лиш 47 років. Тобі теж 47. Його і тебе везли з росії. Він збудив народ до національного відчуття гідності. Ти цю гідність захищав аж до смерті. Дякуємо тобі, Іване. Тепер ти з Кобзарем біля Господа. Спочивай. Низький уклін батькові, який навіть в часі похорону сина думав про майбутнє України..."

Поховали мужнього воїна у родинному селі.

Щиро співчуваємо рідним, близьким, побратимам захисника...

Вічна пам'ять та слава Герою!

Герої не вмирають!

Свобода

Головний редактор Тарас Савчук

Відповідальний секретар Віктор Унят

Літературний редактор Наталія Гаврішко

Редактор відділу Галина Вандзеляк

Бухгалтерія Галина П'яківська

Рекламний відділ Оксана Волошина

Індекс видання: 40184.

Е-mail редакції: reklama-svoboda@ukr.net, svoboda-te@ukr.net. Сайт: svoboda.te.ua

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua. Замовлення № 319. Тижневий тираж 10120

Висловлювані авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Оригінали не рецензуються. Лістування з читачами - лише на сторінках газети. Матеріали під рубрикою «Політична трибуна» надруковані на правах реклами. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

Директор Західного Хабу МХП Віктор КОРЯГІН:

«Сьогодні, як ніколи, маємо працювати на повну потужність»

■ Попри війну в Україні, аграрний сектор продовжує стабільно працювати. МХП - одна з тих компаній, яка забезпечує продовольчу безпеку країни. Директор групи підприємств Західного Хабу МХП Віктор Корягін поділився, як аграріям у складних умовах сьогодення вдається досягати хороших виробничих показників, залишатися привабливим роботодавцем і водночас знаходити ресурси на реалізацію важливих соціальних проєктів.

Віктор Корягін, директор Західного Хабу МХП

Ставимо амбітні цілі

Якщо порівнювати економічну ефективність, то підприємства Західного Хабу МХП у 2024 році показали хороші результати як серед агропідприємств компанії МХП, так і серед підприємств інших компаній у своїх регіонах. Наша амбітна мета - бути кращими на ринку, і ми до неї впевнено йдемо. Говоримо не про окремі показники прибутку чи врожайності, а про комплексне вимірювання економічної ефективності.

Уже більше двох років підприємства МХП, що розташовані в західних областях України, працюють у форматі Хабу. За цей період ми налагодили крос-функціональну взаємодію між усіма службами, розмежували функції, маємо чітко сформовану структуру. Такий розподіл дав можливість більш ефективно виконувати ці функції та розвантажити керівників підрозділів, щоб вони сфокусувалися на управлінні підрозділами і виробництві.

Концентруємось на сталому розвитку

Ми розуміємо цінність землі, яку довірили нам наші орендодавці, тому дбайливе землекористування - це головний принцип нашої господарської діяльності. Він базується на застосуванні сучасних агротехнічних та інноваційних рішень в обробітку ґрунту, зокрема через раціональне використання засобів захисту рослин, застосування органічних добрив, оновлення парку техніки. Ці підходи дають змогу зберегти властивості наших ґрунтів, уникаючи виснаження

ресурсів. Там, де є органіка, там є жива та родюча земля.

Минулого року ми почали, а цього року продовжимо реалізовувати стратегічний проєкт з переходу на органічно-мінеральну систему живлення. Виконали план 2024 року - внесли органічне добриво на половину наших полів, що становить близько 50 тис. га, тепер ці роботи продовжуємо.

Впроваджуємо нові рішення і масштабуємо існуючі підходи в точному землеробстві:

- створення оптимальних навігаційних маршрутів для основних польових робіт;
- збільшення площ диференціації посіву, внесення ЗЗР та добрив;
- максимальне картографування врожайності. Якщо в 2023 році ми картографували 23 тис. га, то минулого - вже 80 тис, а план на цей рік - вся площа основних культур. Тобто ми створюємо багаторічну історію

МХП застосовує системи точного землеробства на всіх етапах сільськогосподарських робіт

полів із зонами продуктивності.

Ведеться дійсно масштабна робота, яка приносить свої плоди у вигляді збереження родючості землі, зменшення впливу на довкілля, раціонального розподілу ресурсів та скорочення витрат на виробництво.

Інвестуємо в сучасну техніку

Щоб мати змогу використовувати органічні добрива, безвідвальний спосіб обробітку землі і системи точного землеробства, ми щороку масштабно оновлюємо парк техніки. Коли ми створили Хаб, він не був повністю забезпечений технікою, тому частину потреб вимушені закрити найомом, але наша мета - мати власну, оскільки вважаємо це ефективнішим.

В оновленні польової техніки дотримуємося чіткої стратегії. Наразі зосереджені на поповненні парку техніки для ґрунтообробки й посіву і, звісно, тракторів.

Створюємо комфортні умови праці

Минулого року ми багато зробили для покращення умов праці на всіх підприємствах Хабу, продовжили це робити й цього року.

Ремонтуємо майстерні, цехи і санітарно-побутові приміщення, будуємо навіси для зберігання і обслуговування техніки, облаштовуємо місця для очищення техніки, робимо ремонти в місцях проживання співробітників (гуртожитках, квартирах, тощо).

На всіх підприємствах Західного Хабу працівники робочих спеціальностей забезпечені спецодягом; організовані регулярні перевезення працівників до місць роботи і

назад; є безкоштовне якісне харчування співробітників. Також на деяких підприємствах вже зробили спортзали для працівників.

Для приїжджих спеціалістів передбачена оренда житла.

Працюємо на стійкість України та її економіки

Сьогодні, як ніколи, виробництво має працювати на повну потужність: виробляти продукцію, виплачувати податки і оренду плату пайовикам, підтримувати громади, допомагати ЗСУ та ветеранам, які до нас повертаються.

Ми пропонуємо стабільні умови праці та своєчасну оплату, яка є офіційною, оскільки чесно і прозоро сплачуємо усі податки. Заробітні плати ми не тільки вчасно виплачуємо, а й щороку піднімаємо.

Усі рослинницькі підприємства Західного Хабу та елеватори МХП, розташовані в західних областях України, у 2024 році перерахували до бюджетів усіх рівнів понад 401 млн гривень у вигляді податкових нарахувань, внесків і зборів. Це на 22% більше, ніж група підприємств сплатила роком раніше.

Загалом минулого року компанія МХП сплатила 7,67 мільярдів гривень у вигляді податкових нарахувань, внесків і зборів. Сума сплачених податків у 2024 році зростає на 26%, порівняно з 2023 роком, що вкотре підтверджує: МХП - це бізнес, що працює на стійкість України та її економіки. Протягом 2022-2024 років, зокрема в період повномасштабного вторгнення, компанія перерахувала до бюджетів 18,2 мільярда гривень податків.

Руйнуємо стереотипи

У нашій компанії немає жодних гендерних стереотипів. Жінки в МХП успішно реалізуються на позиціях, які раніше вважалися виключно чоловічими. Серед них: водійки, агрономи, керівниці тваринницьких підрозділів, зоотехніки, лікарки ветеринарної медицини. Приймаючи на роботу працівників, ми насамперед звертаємо увагу не на стать, а на кваліфікацію і готовність навчатися та розвиватися.

Також руйнуємо стереотип, що професійного та кар'єрного успіху можна досягти, лише маючи багаторічний досвід роботи. До нас приходять ба-

гато молодих фахівців, не лише випускників, а й студентів старших і навіть середніх курсів, зокрема тих, хто обрав дуальну форму навчання. Молодь, яка виявляє зацікавленість, енергійність та прагнення до знань, залишається на наших підприємствах, навчається під керівництвом наших досвідчених наставників і швидко досягає значних успіхів.

Допомагаємо військовим і ветеранам

Ось уже три роки ми працюємо в умовах повномасштабного вторгнення. І допомога ЗСУ - це одна з важливих частин нашої роботи. Адже на передовій перебувають багато наших колег. Тому ми не тільки донатимо, в компанії діє спеціальна програма "МХП Поруч", в межах якої реалізовуємо підтримку військовим, ветеранам та їхнім родинам. Програма орієнтована на співробітників компанії та жителів громад. Наші фахівці надають індивідуальну допомогу, а саме юридичну та психологічну у громадах, де ми працюємо, та нашим працівникам, які служать, чи тим, хто повернувся, а також їхнім рідним.

Сьогодні у нашій компанії понад 2600 військових-співробітників перебувають на фронті, понад 750 ветеранів працюють у МХП, з яких більш ніж 120 приєдналися до команди вже після демобілізації.

Спільно з нашим стратегічним партнером - благодійним фондом "МХП-Громаді" - ми відкриваємо ветеранські простори, на сьогодні їх уже сім працює на Львівщині, Тернопільщині, Івано-Франківщині. Також в межах

конкурсу "Час діяти, нестримні!" відкрито адаптивні спортклуби у Волинській, Львівській, Івано-Франківській та Хмельницькій областях і ще буде відкрито два цього року.

Підтримуємо громади

Завдяки благодійному фонду "МХП-Громаді" та його щорічним конкурсам "Час діяти, Україно!" та "Роби своє", до яких активно долучаються підприємства Західного Хабу, ми розвиваємо громади, мале підприємництво, втілюємо проєкти за участю громадських організацій та місцевих органів самоврядування. Минулого року в межах конкурсу "Час діяти, Україно!" ми підтримали 29 проєктів у наших регіонах, а у межах "Роби своє" - 16 проєктів.

Допомагаємо школам та закладам дошкільної освіти. Це, зокрема, потреби у закупівлі шкільного приладдя, дофінансування ремонтних робіт, встановлення спортивних майданчиків чи облаштування коворкінгових просторів для дозвілля, навчання та розвитку дітей, проведення культурно-освітніх заходів у громадах. Також скеровуємо кошти на закупівлю медичного обладнання для лікарень.

Довідка:

Рослинницькі і тваринницькі підприємства компанії МХП, що розташовані в західних областях України, об'єднані у Західний Хаб із центральним офісом у Тернополі. До нього належать: підприємство "Захід-Агро МХП", філії "Рідний край" та "Перспектив", а також "МХП-Бафало". Діяльність Хабу поширюється на Тернопільську, Хмельницьку, Львівську, Івано-Франківську та Волинську області, де провадять роботу ці підприємства.

Компанія підтримує відкриття адаптивних спортивних клубів в межах програми «Час діяти, Нестримні!»

Оксана Пекун про юність в Тернополі, творчий шлях і свою внутрішню силу

■ Нарешті прийшла весна - пора, що асоціюється з новими починаннями, свіжістю, юністю. Є люди, у чий душі весна триває круглий рік. Одна з них - зірка української естради Оксана Пекун.

Пані Оксана народилася та виросла у Тернополі. Тут вона закінчила школу, здобула освіту вчительки початкових класів. Тут вона зрозуміла, що її життя буде присвячено музиці. За 30 років творчої діяльності Оксана Пекун встигла записати багато хітів, стати ведучою мегапопулярного шоу "Фольк-music" та розкрити чимало юних талантів. Вона - справжній корифей української естради. Сьогодні, напередодні ювілейного концерту в Тернополі, ми маємо унікальну можливість зазирнути за лаштунки творчості цієї непересічної артистки, дізнатися про її натхнення, життєві принципи та плани на майбутнє.

- Як ви усвідомили, що хочете присвятити себе музиці? Хто на вас вплинув як на артистку?

- Я народилася ще в радянські часи. І, звичайно ж, найкращою співачкою тоді була Пугачова. Вперше в 6 років, побачивши фільм "Жінка, яка співає", я захокалася в її творчість. Співала всі її пісні. Ще тоді, в дитинстві, я відчула силу свого голосу і використала її на повну.

Мене помітив Ізидор Олексійович Доскох. Я була першою випускницею хорової школи "Зоринка" - однієї з найвідоміших в Україні.

- Тернопіль - ваше рідне місто...

- Моя юність - це були найщасливіші роки. Я вбирала кожен куточок Тернополя. Кожна вуличка Тернополя пройдена моїми ніжками. Старий парк, центр, озеро - це настільки мені близьке. Я вважаю, що красивішого міста немає. Його аура, його принади, його люди, його кольори... І ця залюбленість в українство, цей надзвичайний патріотизм. Моя донька, яка народилася в Тернополі і прожила тут до 13 років, в Києві обурюється, якщо до неї говорять російською. Наскільки Тернопіль вишколив українство.

Пишаюся, що я тернополянка. До концерту в Тернополі готуюся, напевно, не на 100, а на всі 300 відсотків! Маю намір зробити свій концерт у рідному місті найяскравішим у рамках ювілейного туру.

- Чи виникали якісь труднощі на вашому шляху до успіху?

- У школі мене хейтили, до 10 класу я була по-вненька. Але музика мене врятувала... Це було таке моє самолюкування. Поплачу, а потім переключатися. А переключатися треба. Тоді ти віддаєш свої емоції, отримуєш позитив від того, що тобі щось вдається. Мій власний шлях до успіху полягав у постійному самовдосконаленні та самоствердженні. Ставте перед собою мету, не звертайте увагу на тих, хто вас ображає, просто займайтеся улюбленою

справою. І забудьте про образи, забудьте про біль.

- Чи бувають у вас кризи? Як знаходите натхнення?

- Якщо щось не вдається, беруся за домашнє прибирання. Починаю шафки перебирати, вікна мити. В мене є ще одне дуже хороше заняття - це моя присадибна ділянка. Коли почалося повномасштабне вторгнення, ми поїхали за місто. А потім не могли три місяці виїхати звідти, бо всі дороги були зруйновані. А ще найкращий позитив для мене - це мій онук Євген. Я просто перетворююся на іншу людину, я з ним стрибаю, скачу, в космосі літаю і танцюю. Це теж дає натхнення.

- Ви багато років були ведучою "Фольк-music". Як ця програма вплинула на ваше життя та творчість?

- Програма "Фольк-music" перевернула все моє життя. Можна сказати, що я була в двох іпоста-ях: співачка до 2008 року, а з 2008 року - телеведучою. Наш проєкт працював бездоганно, як швейцарський годинник. Кожної неділі ми виходили в ефір на національному телеканалі, і мільйони глядачів збиралися біля екранів. Нашу команду чекали в кожному селі, засипали студію листами. Навіть після того, як програму закрили у 2018 році, у нас був розписаний графік поїздок і від'їздів на три роки вперед!

"Атвінта", Пономарьов, Го А, усі артисти, які є зараз на естраді, крім зовсім молодих, пройшли через наш проєкт. Наша програма завжди мала високі рейтинги та визнання на міжнародному рівні. У 2014 році ми отримали нагороду як найкращий формат на форумі Євробачення, а також потрапили до Книги рекордів України. Я пишаюся тим, що наша команда змогла відшукати та представити глядачам близько півтори тисячі маловідомих українських пісень.

В архіві "Фольк-music" ще залишається багато неопублікованих пісень. Після тривалої перерви ми відновили проєкт у форматі YouTube. Бо ук-

раїнська пісня - це важливо. Особливо зараз, в умовах воєнного часу, коли багато творчих колективів змушені були припинити свою діяльність.

- На вашу думку, фольк-музика достатньо популярна серед молоді?

- Дуже популярно зараз брати народну пісню і робити кавер-версію. Це добре, тому що народна пісня пройшла вікові випробування, тому що вона запам'яталася і засіла в головах, вона в нас в генетичному коді.

А знаєте, як пізнати, що це народна? У неї нема приспіву майже. І слова не можуть бути сучасними. Вони дуже прості й дуже дохідливі, швидко запам'ятовуються. Люди часто дивувалися, як я знаходжу стільки пісень. Куди б я не поїхала, просила у людей, які знали багато пісень, їхні зошити, і переглядала їх, поки не знаходила пісню, про яку вже всі забули. Молоді виконавці повинні робити так само. Тоді їхні пісні будуть унікальними, і ні в кого таких не буде. Але головне - не просто записувати пісню й одягати вишиванку, а нести українську культуру в серці. Треба щиро любити українське, а не соромитися його, як це часто буває. Багато хто вважає це "селом". Я вважаю, що ми всі пішли з села. Ми всі, ми всі-всі від землі.

Тому пісня народна це - психотерапевт. Вона здатна лікувати душу. Наш традиційний спів вимагає і правильної осанки, і правильного дихання - це, як мантра, що зцілює і рятує.

- Чи плануєте експериментувати?

- Я вже про це замислююся, тому що бачу, що музика зараз стала іншою. Я намагаюся бути стильною, сучасною. Розумію, що треба йти в ногу з часом. Для мене найважливіше, щоб моя музика була гармонійною та зрозумілою. Прагну сучасного звучання, але при цьому зберігаю власну мелодику, щоб залишатися на зв'язку зі своїм слухачем. Кожну пісню пропускаю через себе. Довго думаю, чи зможу я передати її слухачам.

От нещодавно ми зробили кавер-версію пісні "Я така ще молода", яка підкорила TikTok.

- Який меседж ви хотіли б передати своїм слухачам, тернополянам, через музику?

- Хочу сказати, що все, що я роблю, роблю з великою любов'ю. І ті люди, які мене слухають, вони це відчують. Роблю це зі щирим, відкритим серцем. Я ніколи не брешу своєму глядачеві. Я така, як є. Якщо подивитися мій TikTok - я там різна. Я можу й сміятися над собою. Я можу якісь приколи робити. Але найголовніше, я роблю це з любов'ю до глядача, до слухача свого.

А тернополянам хочу сказати, що я ніколи не забуду свої корені. У мене пуповина зарита в Тернополі. Я люблю тернополян, люблю тернопільську землю. Хочу, щоб тернополяни мене любили теж і не забували.

Марія ДУБАС

Соломіїна вишиванка

■ У Меморіальному музеї Соломії Крушельницької, що у Білій, відбулася презентація відшитої копії вишиваної сорочки, яку свого часу власноруч вишивала видатна співачка. Оригінал цього унікального виробу є цінним експонатом музею.

23 вересня 1872 року в селі Білявинці у багатодітній сім'ї шляхетного і старовинного українського роду Крушельницьких. Її батько Амвросій Крушельницький був греко-католицьким священником, а мати Теодора - дочкою священника. У родині з пошаною ставилися до музики, батько й мати з дитинства прищеплювали любов до української культури, тому Соломія почала співати народних пісень ще змалку.

"Відтворення сорочки готувала ціла команда. Музейний супровід - Галина Зюбровська, Наталя Зюбровська, Оксана Федун. Виготовленням сорочки займалася Тетяна Зез. Схему підготувала Оксана Микитюк, вишивала Іра Тибінка, дослідження орнаменту здійснила Марина Олійник", - йдеться у повідомленні музею.

Захід відзначався теплою атмосферою, об'єднавши шанувальників української культури, майстринь та поціновувачів народного мистецтва. Гості мали можливість поспілкуватися, обмінятися враженнями та долучитися до збереження національної спадщини. Учасники висловили сподівання, що такі ініціативи стануть доброю традицією та сприятимуть популяризації української вишивки не лише в Україні, а й за її межами.

Як відомо, Соломія народилася

Гастролювала Європою, Америкою та Україною, виступаючи в містах Галичини. Дружила з видатними діячами української культури - Іваном Франком, Михайлом Павличком, Ольгою Кобилянською, Миколою Лисенком.

У 1928 році Соломія стала першою українською оперною співачкою, яка провела гастрольний тур у США та Канаді. Її концерти супроводжувалися надзвичайним захопленням публіки. У Нью-Йорку вона записала на платівки чотири українські народні пісні. Музей С. Крушельницької відкрив 1963 року у колишньому парадіальному будинку, де у 1878-1891 рр. минули дитячі та юнацькі роки славетної української оперної співачки Соломії Крушельницької (1872-1952).

Галина САВЧУК

■ **Проект РАСТ - Партнерство заради чистого майбутнього, який реалізують в рамках Програми Interreg NEXТ Польща - Україна 2021-2027 - транскордонний проект для покращення сталого управління стічними водами у місті Ярослав (Польща) та у Заліщику, отримав фінансування.**

Основна його мета: побудова ефективної транскордонної співпраці між містами Ярослав та Заліщики, а також розробка спільних рішень у сфері створення сталого управління водопостачанням та каналізацією. З цією метою було розроблено транскордонну "Стратегію сталого управління водою та стічними водами Ярослав-Заліщики". Частина робіт відбуватиметься у Польщі, частина - в Україні.

Буде проаналізовано існуючу інфраструктуру водопостачання та каналізації у Ярославському та Заліщицькому регіонах; оцінено якість поверхневих і підземних вод; розглянуто сучасні методи і технології очищення стічних вод; проведено обмін досві-

дом у сфері водопостачання та водовідведення, а також три конференції, вісім тренінгів, з них - три у Ярославі та п'ять - у Заліщиках.

Тож, 6 березня у Заліщицькій громаді відбулася Міжнародна конференція щодо реалізації проекту РАСТ - Партнерство для чистого майбутнього, проведення якої організувало КП "Заліщицький водоканал" на тему: "Основні аспекти водного господарства".

На конференції виступили заліщицький міський голова Іван Дрозд, заступник голови Тернопільської ОВА Тарас Пастух, директор КП "Заліщицький водоканал" Адам Хом'як, координатор проекту Даріуш Буковський, керівник підприємства водопостачання м. Ярослав Пьотр Кухта, заступниця начальника басейнового управління водних ресурсів річок Західного Бугу та Сяну Наталія Крута, генеральний директор Державної установи "Тернопільський обласний центр контролю та профілактики хвороб Міністерства охорони здоров'я" Оксана Чайчук, гене-

ральний директор ТОВ "Комфорт-ЕКО" Віктор Омельчук, в. о. завідувача кафедри екології та охорони здоров'я ЗУНУ, член Ради Української водної асоціації Леонід Бицюра, представники Агенції регіонального розвитку в Тернопільській області. Модератор конференції - начальниця відділу економічного розвитку та інвестицій Заліщицької міськради Уляна Чекалюк.

Зі слів присутніх, основним результатом, який передбачає спільний проект, є реалізація двох інвестицій - у Ярославі: будівництво близько 8400 метрів каналізаційної мережі, що дасть змогу підключити до мережі 282 жителів міста, і в Заліщиках: реконструкція очисних споруд (фінансування будівництва з державних коштів було перервано воєнними діями в Україні). Наразі у Заліщиках усі неочищені стічні води зливають у

Дністер, що спричинює глибоку деградацію природного середовища. У рамках інвестиції планується збір та очищення стічних вод від близько 9 тисяч осіб.

Донором проекту технічної допомоги є Міністерство фондів розвитку та регіональної політики Республіки Польща. Провідний партнер - підприємство водопостачання та каналізації у Ярославі. Партнер проекту - КП "Заліщицький водоканал". Бенефіціар - Тернопільська обласна військова адміністрація. Термін його реалізації: 01.09.2024 р. - 31.08.2026 р.

Загальна вартість проекту: 2 766 373,96 EUR. Сума для українського партнера: 1 202 931,13 EUR. Зокрема: 129 885,69 EUR - власний внесок громади.

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Іванна МИХАЙЛЕНКО, член НСЖУ (Фото Сергія Абрамяка)

Відмова від мобілізації через релігійні переконання

У Тернопільській області суд зазвучив члена релігійної організації "Помісна церква Євангельських християн-баптистів" до трьох років позбавлення волі за ухилення від мобілізації. Кременецький районний суд встановив, що чоловік відмовився від проходження військової служби з релігійних переконань, що суперечить чинному законодавству.

Згідно з матеріалами справи, обвинувачений, будучи військовозобов'язаним та придатним до військової служби, відмовився від мобілізації, посилаючись на свої релігійні переконання. Суд визнав його винним у порушенні статті 336 Кримінального кодексу України. Під час судового засідання чоловік не визнав своєї провини. Він пояснив, що з 2014 року є членом релігійної громади, яка не допускає використання зброї. За його словами, він неодноразово надавав документи, що підтверджують його релігійну приналежність, проте представники територіального центру комплектування (ТЦК) їх ігнорували. Чоловік також заявив, що готовий проходити альтернативну службу, але його звернення залишили без розгляду.

Хто з 1 травня буде більше платити за електроенергію

■ **До 30 квітня 2025 року в Україні тариф на електроенергію залишається незмінним - 4,32 грн за кіловат. Але уже відомо, що частина споживачів отримають платіжники з новими сумами після 1 травня 2025 року. Це передбачено урядовою постановою №37 від 17 січня 2025 року.**

Тоді Кабмін встановив фіксований тариф на електроенергію для споживачів, які опалюють свої помешкання електрикою. Крім того, була встановлена градація тарифу залежно від обсягу споживання. Так, для обсягу споживання до 2000 кВт-год тариф на електроенергію, відповідно до цієї постанови, дорівнює 2,64 грн/кВт-год. А обсяг споживання, який перевищує цю норму, власникам помешкань з електроопаленням доводиться оплачувати за таким самим тарифом, що й решті побутових споживачів, тобто по 4,32 грн/кВт-год.

Такий пільговий тариф діятиме до кінця опалювального сезону, тобто до 30 квітня. А далі з 1 травня 2025 року вони, як і всі споживачі, оплачуватимуть весь обсяг спожитої електрики за тарифом 4,32 грн/кВт-год. На думку експертів, тариф на електроенергію можуть змінити вже у червні, як це було двічі з початку повномасштабного вторгнення.

Яна КЕРЕБНО

їх ігнорували. Чоловік також заявив, що готовий проходити альтернативну службу, але його звернення залишили без розгляду.

Свідком у справі виступила юрист ТЦК, яка підтвердила, що обвинувачений дійсно подавав заяву про заміну військової служби на альтернативну. Однак, як вона зазначила, можливість такої заміни передбачена лише для строкової служби в мирний час. Під час воєнного стану така процедура не передбачена українським законодавством. Вона також повідомила, що обвинуваченому було надіслано офіційну відповідь поштою, однак лист повернувся.

Суд встановив, що чинне законодавство не передбачає можливості заміни військової служби під час мобілізації на альтернативну, і виніс обвинуваченому вирок у вигляді трьох років позбавлення волі. Згідно із законодавством, засуджений має право оскаржити рішення суду протягом тридцяти днів із моменту його ухвалення.

Анастасія НІТ

Чоловіка відправили на громадські роботи за те, що облаяв старосту села

■ **На Тернопільщині до 40 годин громадських робіт засудили чоловіка, бо він облаяв старосту села.**

Про це йдеться у постанові Соколівського старостинського округу обзивав нецензурними та образливими словами старосту, чим порушив спокій останньої.

Такі дії чоловіка при складанні протоколу кваліфіковано за ст. 173 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Суд відправив чоловіка на громадські роботи - йому присудили 40 годин громадських робіт.

Яна КЕРЕБНО

Просто замерз: виявили тіло зниклого підлітка

Працівники Борщівського відділення поліції спільно з рятувальниками 8 березня знайшли тіло 16-річного Павла Соколика, який зник 6 березня поблизу села Іване-Пусте Чортківського району. Слідчо-оперативна група, що прибула на місце події, не ви-

явила слідів насильницької смерті. За попередніми висновками експертів, причиною трагедії стало переохолодження. Поліція розпочала кримінальне провадження за ст. 115 Кримінального кодексу України з позначкою "безвісти відсутній".

Пенсіонер зарізав знайомого

9 березня в Почаєві Кременецького району сталася жахлива подія: 62-річний місцевий житель смертельно поранив ножом свого знайомого під час п'яної сварки. Як встановили слідчі, конфлікт виник під час розпивання спиртних напоїв, коли господар квартири кілька разів ударив 48-річного гостя ножом. Жінка, яка перебувала на місці події, викликала "швидку допомогу", проте потерпілий помер до приїзду медиків.

Зловмисника затримали згідно зі статтею 208 Кримінального процесуального кодексу України. Наразі вирішується питання про оголошення йому підозри за ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України (умисне вбивство), що передбачає покарання від семи до п'ятнадцяти років позбавлення волі. Триває слідство.

Яна КЕРЕБНО

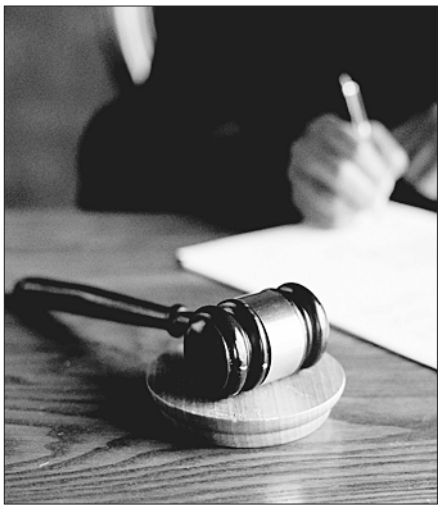
Затримали рецидивіста за крадіжку мотоблока

У Тернополі поліцейські затримали 29-річного чоловіка, який раніше вже притягувався до кримінальної відповідальності за незаконне заволодіння транспортним засобом. Цього разу він викрав мотоблок вартістю 22 000 гривень із майданчика для продажу сільськогосподарської техніки.

Про злочин повідомив охоронець майданчика, звернувшись на спеціальну 102. На місце події негайно виїхала слідчо-оперативна група Тернопільського районного управління поліції.

Правоохоронці затримали підозрюваного відповідно до ст. 208 Кримінального процесуального кодексу України та помістили його в ізолятор тимчасового тримання. Розслідування триває за ч. 4 ст. 185 Кримінального кодексу України (крадіжка, вчинена в умовах воєнного стану). Зловмиснику загрожує від п'яти до восьми років позбавлення волі.

Яна КЕРЕБНО

■ **Колегія суддів Тернопільського апеляційного суду розглянула апеляційні скарги Олександра К. та його захисника на вирок Галицького районного суду м. Львова від 23 травня 2024 року. Справу стосовно державної зради розглянули без зміни вироку.**

Відповідно до вироку першої інстанції, Олександра К. визнано вин-

З вилами та ломом - на поліцейських

■ **Тернопільський апеляційний суд залишив без змін вирок Євгену К.**

Колегія суддів Тернопільського апеляційного суду розглянула апеляційну скаргу обвинуваченого Євгена К. на вирок Підволочиського районного суду від 9 вересня 2024 року.

Як встановлено судом, у січні 2023 року працівники поліції отримали інформацію про можливе зберігання вогнепальної зброї у будинку родини К. Під час обшуку 73-річний Євген К. та його 39-річний син Сергій К. чинили опір правоохоронцям. Євген К. наніс одному з поліцейських удар вилами, пробивши шолом, а також поранив іншого співробітника поліції уламком дерев'яної палиці. Його син ударив двох правоохоронців мета-

левим ломом. Під час обшуку на горіщі будинку було вилучено 36 бойових патронів.

Вироком суду першої інстанції Євгена К. визнано винним за трьома статтями Кримінального кодексу України: ч. 1 ст. 263 (незаконне зберігання бойових припасів), ч. 2 ст. 342 (опір працівникам правоохоронних органів) та ч. 2 ст. 345 (нанесення легких тілесних ушкоджень поліцейському). Йому призначено покарання у вигляді трьох років позбавлення волі. Сергія К. визнано винним за ч. 2 ст. 342 КК України, йому призначено два роки позбавлення волі з іспитовим строком на один рік.

Не погоджуючись із рішенням суду, Євген К. подав апеляційну скаргу, в якій просив змінити вирок та призначити йому покарання, не пов'язане з позбавленням волі, заважаючи на його похилий вік. Однак

■ **В області продовжується реалізація проекту "Поліцейський офіцер громади". Дві нові поліцейські станції запрацювали у Чортківському районі - у Колиндянській та Нагірнянській громадах.**

Під час відкриття станцій начальник Головного управління Національної поліції в Тернопільській області

Сергій Зюбаненко наголосив: "Міністр внутрішніх справ та голова Національної поліції доручили, щоб в кожній громаді, в кожному навчальному закладі були поліцейські. І це дуже важливо, тому що безпека громадян - це пріоритет номер один для нас".

Обидві громади активно долучилися до облаштування станцій усім необхідним, адже розуміють важливість захисту місцевих жителів та забезпечення оперативного

Студентка ПТУ обікрала сусідку

Чортківський районний суд Тернопільської області розглянув справу щодо студентки, яка викрала у сусідки 116 600 гривень, скориставшись доступом до її банківської картки. За матеріалами справи, дівчина помітила пароль до картки потерпілої та протягом місяця систематично знімала гроші. Своїми діями вона завдала матеріальної шкоди на суму

понад 116 тисяч гривень.

Під час судового засідання обвинувачена визнала свою вину, пояснивши, що отримала доступ до карткового рахунку випадково. Вона розкалася та зазначила, що має на вихованні дитину, якій у квітні виповниться рік.

Потерпіла розповіла, що знайома з дівчиною вже два роки, оскільки вони проживають по сусідству. Коли

суд апеляційної інстанції визнав вирок обґрунтованим. Колегія суддів встановила, що докази у справі були зібрані законно, а призначене покарання відповідає тяжкості злочину та особі обвинуваченого.

З огляду на це Тернопільський апеляційний суд залишив вирок Підволочиського районного суду без змін, а апеляційну скаргу Євгена К. - без задоволення.

Анастасія НІТ

Відкрили ще дві поліцейські станції

го надання допомоги.

Голова Колиндянської громади Роман Клапків відзначив значущість проекту: "Це важлива ініціатива. Коли в громаді є поліцейський, людям не потрібно чекати, поки приїде патруль з найближчого підрозділу поліції. Поліцейський офіцер громади завжди є на місці, стежить за порядком та підтримує зв'язок з органами місцевого самоврядування".

У Колиндянській громаді центр безпеки відкрили в селі Малі Чорнокіни. Поліцейський офіцер громади Всеволод Міц, який раніше працював тут дільничним, добре орієнтується в потребах місцевого населення та підтримує постійний контакт з мешканцями.

У Нагірнянській громаді запрацювала ще одна поліцейська станція. Поліцейський офіцер громади Віталій Горкуша, який раніше служив у карному розшуку на Сумщині, пройшов навчання за міжнародними стандартами і тепер забезпечує безпеку майже 9 тисяч мешканців громади.

У службовому користуванні обох офіцерів громад є автомобілі для оперативного реагування на повідомлення громадян та надання їм якісних поліцейських послуг.

Яна КЕРЕБНО

жінка вирушила знімати гроші, на рахунок залишилося лише 40 гривень. Після звернення до банку та поліції вона з'ясувала, що саме здійснив крадіжку. Суд визнав дівчину винною у вчиненні злочину, передбаченого ч. 4 ст. 185 КК України (таємне викрадення чужого майна, вчинене в умовах воєнного стану). Їй присудили 1 рік пробачиноного нагляду. Завдана шкода досі не відшкодована.

Анастасія НІТ

слідством, повністю спростовують цю версію. Захисник Олександра К. у своїй апеляційній скаргі вимагав скасування вироку та виправдання підзахисного. Водночас сам обвинувачений продовжував стверджувати про безпідставність звинувачень.

Тернопільський апеляційний суд, розглянувши апеляційні скарги, вирішив залишити їх без задоволення, а вирок Галицького районного суду м. Львова від 23 травня 2024 року - без змін.

Детальні мотиви рішення суду обіцяють оприлюднити найближчим часом.

Анастасія НІТ

Любїть, поки любїтьсѧ,
цїнїть поки є...

Життя - це калейдоскоп... Калейдоскоп подій і людей. Заплющую очі і бачу минуле. Ніби з туману випливають люди, люди яких вже не побачу наяву, вони в інших вимірах. Вони навіки залишилися в минулому. Невже їх так багато. Впізнаю своїх дідів, сусідів. А скільки там молодих!.. Вони були старші за мене, та полинули у вирій молодими, і тепер я старший за них. В тому калейдоскопі впізнаю бабцю, з якою пас худобу, вона дає мені хліб зі смальцем, хліб той з печі, тепер такого нема. Я відчуваю, як він пахне. А бабця розказує про войну, корови пасуться, літають джмелі, літо мліє над пасовиськом. Калейдоскоп... Я теж буду там, всі будуть там, всі в черзі. В цьому світі все біжить, мчить, летить і кожна секунда стає історією, а кожне життя спомином.

це вони посилають істину і шепочуть нам: "Любїть, поки любїтьсѧ, цїнїть поки є".

Життя - це калейдоскоп споминів і слайди мрій.

Р. ДРОНЮК

Усі мають право
на помилку

Всі дівчата в юності мріяли про велике і незвичайне кохання. Тетянка - теж. Вона чудово пам'ятала, як сиділа з подружками на березі річки і мріяла вголос: - Він буде добрий, сильний і гарний. Її старша сусідка недоречно захотіла: - Батько твій спить і бачить, щоб вийшла за Володьку. Це всі знають. - Та ну, нісенітниця! - відмахнулася дівчина. - Тато просто другу своєму підкаже - мовляв, поріднілось, якщо діти одружаться. Минули ті часи, коли веселять, не питаючи наречену та нареченого. Подружки згідно закивали і тут же домалювали кожна портрет ідеального нареченого, а далі почали обговорювати фасони своїх майбутніх весільних суконь. Було це влітку, і фантазія розігралася на тлі швидкого одруження Тетяниної родички, куди студентку другого курсу запросили разом із батьками. На такому великому святкуванні вона опинилася вперше. Від душі захоплювалася нареченою, голосно кричала "Гірко!", брала участь у всіх весільних конкурсах, із задоволенням танцювала. І раптом помітила: на неї дивиться дорослий чоловік. - Роман, - відрекомендувався він. - Тетяно, - відповіла дівчина. - А що ви так дивитесь на мене? - Любючись, - відхитнув він і тут же запропонував потанцювати. З того дня Тетяну, наче підмінили, Усі її думки тепер були про одне: коли Роман подзвонить, куди запросить? Дорослий, впевнений у собі, старший за неї на цілих 10 років, він легко закружляв дівчинці голову з першої зустрічі. Усі літні канікули Тетяна потай бігала до нього на побачення. Батьки, звісно, помітили зміну у доньці. Якось мама запитала: - Чи не закохалася ти? Сяєш вся. Дівчина такій постановці питання зраділа і видала приголомшливе: - Мамо, тату, Роман зробив мені пропозицію, я така щаслива! Мама застигла, а тато різко заявив: - Тобі лише 19 років, а йому за 30. Не віддавай за нього! - Ти це Володьку свого згадай, - насупилася дочка. - І згадаю. Хороший хлопець, з нормальної родини, зрозуміло, що за людина. А цей уже й розлучитися встиг. Тетянка захвилювалася: - Роман добрий, мене дуже любить. А що був одружений... Ну помилився, з ким не буває. Все одно за нього вийду! Молоді подали заяву та розписалися потай. У Тетяни голова крутилася від щастя. Все здійснилося: добрий, сильний, гарний чоловік. Ще й рішучий і, на відміну від ровесників, забезпечений. Відразу після одруження молодята прийшли до її батьків. Але батько, почувши новини, буквально вивів їх з дому. - Немає в мене дочки! І тобі, жінко, забороняю з нею спілкуватися. Нехай тепер живе як хоче, - сердито сказав він. Тетянка заплакала, але розлуку із батьками пережила. Адже вона була дуже закохана і щаслива! Чоловік

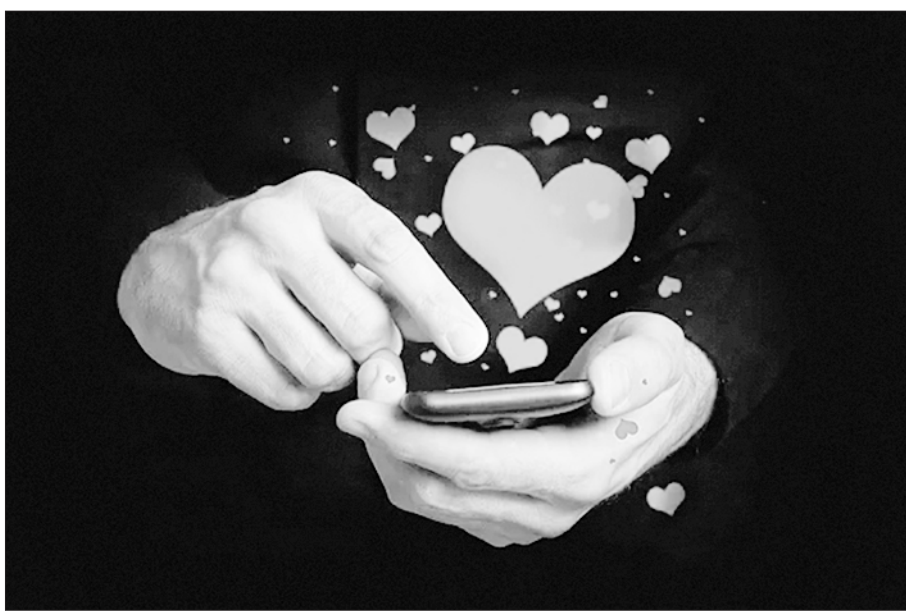
вимогливий, але дбайливий. Ревнивий, але справедливий. Отже, й справді її любить. Диплом захищала вже вагітна, народила сина Олексія... Зустрілася з однокурсницями через п'ять років. Подружки ахнули: Тетяну було не впізнати. На зустріч прийшла втомлена жінка з сумними очима. Звісно, її засипали питаннями: - Що з тобою? Ти куди зникла? Ледь знайшли тебе... Помовчавши, Тетяна почала розповідати: - Поспішила я, дівчатка, заміж вискочити. Не склалося в мене із Романом. Спочатку все було чудово. Але потім чоловік з головою пішов у бізнес і став іншим: сердитим, холодним і байдужим, маленький син його тільки дратував. Одного разу підняв на мене руку. Взяла Олексія і в чому була вискочила на вулицю. Сусідка дала притулок. До батьків - ніяк, вони не змирилися з моїм вибором. Батько навіть онука жодного разу не бачив, не міг вибачити мені. Тільки мама потай іноді нас відвідувала. А сусідка, добра душа, підказала телефон одного центру, там нам дуже допомогли. Дали кімнату, взяли мене туди на роботу, сина відправили у садок. Юрист займався розлученням. Тепер там і працюю, допомагаю іншим жінкам. - А що батьки? - Нічого. Так і живуть, ніби мене нема. З мамою іноді бачимось, вона Олексію гостинці передає. Але тата переконати не в змозі - дуже вже крута в нього вдача. Сказав - не послушалася батька, хай тепер сама розбирається. Колишні однокурсниці вітали Тетяну. Казали, що вона молода зовсім і ще зустрінє своє кохання. Усі мають право на помилку молодості. Вона тільки сумно усміхалася. З урочистості Тетяна пішла раніше за інших, непомітно. Ішла коридором і випадково зачепила сумкою чоловіка. - Ой, вибачте, - зніяковіла вона. Чоловік обернувся і застиг на місці: - Тетяно, ти?! - раптом ахнув він. Жінка застигла від здивування. - Володя? А ти тут звідки?! - Веду курс лекцій у старшокурсників. Можє, посидимо у парку? Я нічого про тебе не знаю з того часу, як ти раптово вийшла заміж. - Так, - посміхнулася Тетяна. - Молода була, наївна. Дві години пролетіли, як одна мить. Це був не той сором'язливий мовчун Володя. Зовсім інша людина! Отримав освіту, викладає біологію, захоплений професією. Про особисте життя, щоправда, нічого не говорить і Тетяну не питає - мабуть, не хоче образити розпитуваннями. - Володю, а як сім'я, діти? На це запитання він нічого не відповів, просто похитав головою і попросив дозволу її провести. Через кілька місяців у батьківській дім Тетяни постукали. - Хто ще там на ніч?! - невдоволено пробурчав батько. Відчинивши двері, оторопів. Перед ним стояла його дочка з онуком і Володя з батьком. Найкращий друг, посміхаючись, запитав: - Пустити? Хочемо дату весілля обговорити...

Софія БЕРЕЗНЕВА

Останнім часом Антоніна почувається кепсько. Голова їде обертом, ноги не тримають, тиск то падає, то піднімається... Тож коли донька наполягла на обстеженні - не сперечалася. Вердикт лікарів приголомшив усіх: остання стадія раку...

Вчора завершила третій курс хіміотерапії, лікарі кажуть, що аналізи покращилися. Діти заспокоюють: - Ти нам потрібна! Ти маєш бути сильна! Треба боротися! Жінка згідно киває головою, вимушено усміхається, щоб не розчарувати рідних, бо вони і так тримаються з останніх сил, хоч і не показують цього. Антоніна чудово розуміє, що це все - кінець, тому і попросила доньку забрати її з лікарні додому і запросити священника... Після сповіді Антоніні справді стало легше, тілесно, але душа спокою так і не знайшла. Усю ніч не зімкнула очей, ледь дочекалася п'ятої ранку, бо на іншому континенті саме в той час Василь повертається з роботи. Василь - колишній зять Антоніни. "Чому колишній? - ловить себе на думці. - Вони з Галиною не розлучені досі і донечка у них росте, батькова копія, восени вже два роки буде. Хоч Василь про це і не знає, це вже Антоніна постаралася". Не злюбила вона з'ять з першого дня. Хоч Галині перечити не стала. Старша донька красунею не була, ще й характером у свого батька пішла, спокійна, хоч шнурки з неї в'язи. От Антоніна й подумала: "Хай одружиться, дасть Бог дитинку, а з зятєм я розберуся, бо який з нього толк - ні кола, ні двора, ні освіти, ні роботи...". І розбіралася. Не витримав Василь постійного цюкування і поїхав за кордон на заробітки. Кликав Галину до себе, та мати, коли дізналася, що донька вагітна, зробила все, щоб не допустити Галининого

Колискова, що поєднала
три люблячі серця...

від'їзду, ще й заборонила Василеві розповідати про вагітність. Донька довго плакала та залізні аргументи матері таки взяла верх... Заглибившись у спогади Антоніна таки дочекалася п'ятої. У голові паморочиться, в грудях пече. - Алло! Слухаю вас. - Василю, це Антоніна Михайлівна. Довга пауза... - Ова! Вельмишановна пані дозволили собі опуститися до спілкування зі "смердом"! Старієш, Антоніно Михайлівно! Старієш... - Василю, ти маєш право на мене ображатися... - Ображатися! Та що ви, хіба я смію, ваша світлосте? - голос Василя звучав єхидно. Антоніна відчула стільки презирства і ненависті, що в очах аж почорніло. - Так, ти маєш всі підстави мене ненавидіти. То я змарнувала тобі життя, тобі і моїй дитині. Я зробила з неї безвольну рабину, раби

ню своїх забаганок, своїх інтриг... Я Галині уже все розповіла... - Та що ви! Хіба у мене є права?! - Мені потрібне твоє прощення... Я помираю, Василю. - Це що, ваша нова маніпуляція. Тепер будете тиснути на жалість? А взагалі-то я вас давно пробачив, а там... - І ще, найважливіше, - перебила Василя Антоніна, - ти маєш це знати... Серце то калатало, то замовкало, а в голові пульсувала лиш одна думка: "Тільки б встигнути, Господи, лиш би встигнути..." Зібравшись з останніх сил жінка прошепотіла: - У тебе є донька... Василинка... Галя так вирішила назвати. Чекають вони тебе, Василю... Гробову тишу порушив надриivistий кашель і хриплий голос Василя: - Бог тобі суддя, Михайлівно... Та Антоніна цього не чула, бо ангел смерті вже тримав її за руку...

Нове життя

Галина вкотре вислуховувала від чоловіка критику, схиливши голову. І марно...

ває її хороша знайома Богданка, яка вийшла заміж і переїхала до містечка Копичинці. У неї й зупинилася. - Ну, ти начудила, Галино, - сміялася Богдана. - Це ж як шукати голку в копиці сіна. Я тепер у декреті, тому можемо разом в детектива пограти. - Нічого, я все придумала, - казала впевнено Галина. - У вас же є місцева газета, подам оголошення. Піду на радіо. Та так уже трапилося, що троюрідна сестра Богданового чоловіка розповіла своєму брату неймовірно історію. Мовляв, її колега з роботи Остап поїхав в інше місто і там на зупинці прихопив не свою сумку. Словом, переплутав і взяв випадково чужу. Уже ввечері Галина, якій неймовірно пощастило, телефоном розмовляла з Остапом. Він дуже зрадів, що все так добре вирішилося. Наступного дня вони обмінялися сумками і навіть сходили в кафе. Остап хотів хоч якось залагодити свою провину. Галантний молодик опісля навіть провів її до автобуса. - Можна вам телефонувати? - обережно запитав Остап. - З вами так легко і просто, наче рідна душа. - Я одружена, - відразу зізналася та. - Ну, тоді ми будемо просто друзями. - Гаразд, адже нічого кримінального в спілкуванні немає. Уже вдома Галина перебирала з сумки покупки Анатолія і випадково у потаємній кишені знайшла дивне фото. На ньому був її Толик з красивого блондинкою, а між ними - курчява маленька дівчинка років двох. На звороті прочитала напис: "Кохана Алла і доця Ельвіра". А ще - адреса: вулиця і номер будинку. Галину аж током проїняло. Все ж гріла надія віднайти цю жінку у своєму місті. Вона сподівалася, що Алла виявиться Толиковою знайомою, сестрою чи просто якимось непорозумінням. Потім двері її і справді відчинила блондинка зі світлини. - Ви Алла? - запитала Галя. - А ви Галина? Звичайна сіра миша-невдаха, яка постійно щось забуває і губить - тютя-матютя. - То ви знаєте напевне, що я законна дружина Анатолія. Ким доводитеся моему чоловіку? - Це ж очевидно. Я не просто коханка, у нас є донечка. Толик обіцяє, що скоро розлучиться, і в нас буде повноцінна сім'я. - Скільки ви хочете, назвіть суму,

аби відчепилися і забули про мою чоловіка? - вирвалося у Галини. - П'ять тисяч доларів, - відразу випалила та, не моргнувши оком. - Гаразд, принесу ці гроші. На вулиці Галина розплакалась. Вона нікому не віддасть свого Толика. Її мучило питання: як він може жити на дві сім'ї? Анатолій сам колись напоїг, щоб вона зробила аборт. Казав, що дитячі пелюшки зовсім не на часі... Та от халепа, Галина ніяк не могла ні в кого зі своїх знайомих позичити таку суму. І тут її зателефонував Остап: - Ти плачеш? Що трапилося? Вона усе йому розповіла. - Ну, - казав Остап, - якщо ці гроші врятують сім'ю і ти будеш щасливою, я залюбки позичу. Проте все склалося не так, як уявляла собі Галина. Анатолій продовжував їздити у свої так звані відрядження і з кожним днем ставав все більш холодним та відчуженим. Якогось дня Галина знову наважилася завітати до Алли. - Ви ж обіцяли, що покинете Толика. - От наївна простота. Обіцянка-цяцянка. Гроші я тобі не віддам і коханого не покину. Зникни з мого помешкання, а то викличу поліцію. Спантилена Галина ніяк не могла оговтатися від нахабних слів Толикової пасії. Остап наче відчував її пригнічений стан, і знову Галина почула його заспокоїливий голос: - Як справи? Тільки не мовчи. - Я повна дурпа, мене ошукали. Вона й не збиралася відмовлятися від Толика. - Мав таку думку, але не хотів тебе засмучувати. Не плач. Завтра обов'язково приїду і тебе підтримаю.

Після розмови з тещею Василь не знаходив собі місця. Телефон Галини мовчав другий тиждень. Та одного дня він, нарешті, почув у слухавці довгоочікуване: - Алло... - Привіт! Я не міг до тебе додзвонитися, - Василів голос тремтів від хвилювання. - Я поховала маму... Чоловік не хотів кривити душою, що співчуває Галині, тому промовчав, мовчання здалося йому нестерпним. - Я хочу побачити Василинку. - Вона тобі сказала? - Так, перед смертю! Я лише не розумію, чому про доньку не сказала мені ти? - Ти не хотів дітей... - Я не хотів дітей? Ні, Галинко, я хотів дітей, але в моїх вухах і досі лунає голос твоєї мами: "Злидні плодять злидню!" А я хотів велику дружню сім'ю, бо кохаю тебе, Галя. Я хочу колисати своїх дітей і співати їм колискову, як колись співав мені мій батько. Я хочу любити вас, я хочу піклуватися про вас... Василів голос звучав так щиро і був такий до болю рідний і дорогий... Жінка розуміла, що вона й досі його кохає. Не переставала кохати ніколи. - Васильку, а заспівай колискову, а ми з Василинкою послухаємо. Жінка обійняла донечку, що вже дрімала, поклати телефон на подушку. На душі було затишно і спокійно. - Котику біленький, котику сіренький... - і полинула до неба колискова, що поєднала три люблячі серця на двох різних континентах світу... Галина КУХАРИШИН

Закінчення. Початок на 1 стор.

Інструментальне мистецтво (духові інструменти): гран-прі - Віталій Тимофеевич (ТМШ №1 ім. В.Барвінського - Т. Томин, І. Томин); 1 місце - Гнат Дуда (ТМШ №1 ім. В.Барвінського - викладач Т. Томин, І. Томин), Валентин Ярош (селище Козова - О. Скрабут, С. Васенко), Давид Шепанський (м. Теробовля - М. Липка, Т. Марчук), Святослав Скрабут (м. Бережани - І. Микитюк, Ірина Микитюк), Костянтин Маловічко (ТМШ №1 ім. В.Барвінського - В. Українець, Н. Маловічко); 2 місце - Гліб Стасюк (музшкола селища Товсте - О. Буць, В. Ножак), Іван Шастків, Роман Карпіш (м. Копи-

кої обласної філармонії); 1 місце - "Харизма сцени": Поліна Поздик, Анастасія Поздик, Лідія Байсан, Софія Мамалига, Каміла Медінська, Катерина Підвисоцька (Теребовлянська ШМ - О. Фенц), Адріана Будник, Байда Юліана, Дерев'яно Ізабелла (театральна студія "Крила" - викладач С. Стельмах); 2 місце - Вікторія Лісовська (СПМШ ім.М. Скала-Старицького - І. Лісовська), Марія Петшиковська (Краснопільська гімназія - С. Музя), В. Вакуц (Теребовлянська ШМ - О. Фенц); 3 місце - Микола Хоміцький (Мшанецька ЗОШ 1-3ступ. - Г. Кирик), Уляна Гладка (Буцнівський БК - Р. Коломієць), Олександра Орис (БК с. Лосяч - І. Глюта), Христина Ярух (Більче-Золотецька МШ - С. Чимишин).

Інформаційна, бібліотечна та архівна справа: гран-прі - Катерина Глембоцька (Теребовлянська спецшкола-ліцей - В. Крупник); 1 місце - Марія Борисюк (Теребовлянська спецшкола-ліцей - Л. Пельо), Софія Гой (Теребовлянський академічний ліцей ім. Ярослав Стецько - Н. Субчак), Андрій Слободян (опорний заклад Теребовлянська ЗОШ І-ІІІ ступ. №1 - М. Біліц), Денис Сидор (Підгайчицька ЗОШ І-ІІ ступ. - Марія Бігуляк), Мілана Крисько (Теребовлянська спецшкола-ліцей - Л. Пельо); 2 місце - Дарія Піскор (опорний заклад Теребовлянська ЗОШ І-ІІІ ступ. №1 - М. Біліц), Софія

Войнаровська (Острівецька ЗОШ І-ІІІ ступ. - В. Сороцький); 3 місце - Марія Комар (Острівський ліцей - М. Гудзь), Катерина Островська (Теребовлянська спецшкола-ліцей - І. Галабайда).

Декоративно-прикладне мистецтво: гран-прі - Христина Смерека (Бережанська художня школа - Л. Шарамко); 1 місце - Вікторія Волохаста, Анастасія Романко (Теребовлянська ШМ - Р. Солтисік), Вікторія Леськів (Дарахівський ЗЗСО - С. Кричула), Мар'яна Ревега, Уляна Попович (Буцацька художня школа - І. Ревега); 2 місце - Марія Куліковська (Теребовлянська ШМ - Р. Солтисік), Вікторія Гичко (Теребовлянська ШМ - О. Вакуц), Олена Кальба (Підгаєцька художня школа - Б. Карий), Росколана Перестюк (Підгаєцька художня школа - Т. Дворняк), Поліна Скалецька (Великодеркальська МШ - І. Петрук); 3 місце - Каміла Дерех, Вікторія Козачинська (Теребовлянська ШМ - Р. Солтисік), Вероніка Щуцька (Теребовлянський академічний ліцей - В. Заваринський), Надія Гапонюк (Копичинецька ШМ - М. Приступа), Діна Петрук (Великодеркальська МШ - І. Петрук), Анна Харатін (ПНЗ "Скала-Подільський дитячий парк" - І. Харатін); диплом "Студентська симпатія" - Вероніка Дитиняк (Копичинецька ШМ - Р. Байрак).

Хореографія: гран-прі - зразко-

вий аматорський ансамбль танцю "Тандем" БК Бережанської міськради (керівник Х. Хияк); 1 місце - дитяча студія танцю "Любисток" ім. І. Николішина Теребовлянської мистецької школи (Ю. Стадник, Д. Штик), Анастасія Лукаш та Валентина Парій (танцювальна студія "Резонанс"; м. Збараж - С. Резнік), зразковий художній ансамбль танцю "Тополина" (м. Шумськ - С. Паламар), театр танцю "Барви" Скала-Подільського дитячого парку с. Іванків (О. Желяско), танцювальний колектив "Первоцвіт" (КЗ "Клуб села Великі Гаї" - М. Квятковська); 2 місце - Анна Червонюк та Віта Козій (танцювальна студія "Резонанс" м. Збараж - С. Резнік), Анна Шандрук і Назар Мендрук (зразковий художній ансамбль танцю "Тополина" м. Шумськ - С. Паламар), зразковий дитячий аматорський ансамбль танцю "Колорит" (БК с. Коцюбинці Васильковецької сільради - В. Лозінська), зразковий ансамбль танцю "Розмарія", гурт "STARS" - обидва Бережанського ліцею ім. В.Скакуна (М. Кузів), Ірина Галиш (ансамбль танцю "Антураж" м. Збараж - Я. Рижевська), хореографічний колектив "Росинка" Борщівської ШМ (З. Сушко), зразковий аматорський ансамбль танцю "Перлина" Скалатського міського БК (Н. Шуб'як), зразковий аматорський ансамбль танцю "Тандем"

БК Бережанської міськради (Х. Хияк), студія балету "Етуальє" м. Тернопіль (С. Рудак), ансамбль танцю "STAND UP" (селище Микулинці - А. Рум'яна); 3 місце - народний аматорський ансамбль танцю "Веселка" Почаївського центру культурних послуг (О. Якевич), зразковий дитячий аматорський ансамбль танцю "Колорит" БК с. Коцюбинці Васильковецької сільради (В. Лозінська), зразковий аматорський ансамбль танцю "Едельвейс" с. Грабовець (А. Джафарова), хореографічний колектив Підгаєцької музшколи (О. Задорожна), хореографічний колектив "Барвінок" Шумської ШМ (Л. Вознюк), хореографічний колектив сучасного танцю "Оксамит" ЦКІД м. Теребовля (О. Дроздовська), зразковий ансамбль класичного танцю "Перлина" Тернопільського ліцею №21-спеціалізованої мистецької школи ім. І. Герети (С. Рудак), хореографічний ансамбль "Еверест" Скала-Подільської музшколи ім. М. Скала-Старицького (Р. Коцемір), зразковий хореографічний колектив "Зорепад" КУ "ЦКІД ім. Василя Ільківа" Шумської міськради (Н. Корендович).

Організатори вдячні усім, хто допомагає розвивати українські таланти. Особлива подяка меценату Аллі Стечишин, за призовий фонд на підтримку талановитої молоді.

■ Спорт

ФК «Самбір-Нива-2» припинив виступи на Меморіалі Юста

Як ми вже писали, тернопільський ФК "Самбір-Нива-2" активно готується до відновлення чемпіонату другої ліги, зокрема брав участь у традиційному турнірі пам'яті заслуженого тренера України Ернеста Юста, де вийшов до 1/16 фіналу. На жаль, тернопільські футболісти 8 березня доволі несподівано поступилися другій команді "Мостиськ", яка минулого сезону вис-

тупала у третій лізі чемпіонату Львівської області та завершили виступи на Меморіалі Юста. **ФК "Самбір - Нива-2" (Тернопіль) - ФК "Мостиська-2" - 2:3 (1:1).** Голи: Крамарчук (7); Бідзінський (65). - Криворука (30; 54); Серняк (53). Нереалізований пенальті: Вадовський (69, воротар). "Самбір - Нива-2": П. Ріпак, В. Климак, Д. Скочелас, О. Строцький

Команди готуються до весняної частини чемпіонату України

Тернопільські футболісти команди, які виступають у чемпіонаті аматорів України, - великогаївський "Агрон", заліщицький "Дністер" і збаразький "Галич" проводять підготовку до весняної частини чемпіонату України з футболу.

"Агрон" і "Галич" беруть участь у Зимовій першості Тернопільщини, який триває на нещодавно відкритому стадіоні зі штучним покриттям стандартних розмірів у парку "Сопільче". 8 березня великогаївський "Агрон" був сильнішим за "Сокіл" з Великої Березовиці - 2:0 (1:0). Голи: В. Онишук (41, 54). Цього ж дня відбулося збаразьке дербі - зустрілися "Галич" та ФК "Збараж". Наприкінці поєдинку "Галич" таки зміг вирвати перемогу - 3:1. Голи: А. Зиско (56), А. Ласий (88, з пен., 90+3). - С. Нечай (64). **«Дністер» готується й до другої ліги**

Натомість заліщицький "Дністер", який не бере участі у Зимовій пер-

шості і не братиме в обласному чемпіонаті Тернопільщини в 2025 р. і який прагне отримати атестат на право участі в другій лізі, у рамках навчально-тренувальних зборів 7 і 8 березня провів два товариські матчі в Івано-Франківську. 7 березня заліщани поступилися одному з лідерів другої ліги городенківському "Пробою" - 0:3 (0:0). Голи: Данилюк (56, 62), Шарабуря (66). Наступного дня заліщицькі футболісти зазнали поразки у резуль-

тативному матчі також від другої лігові "Ревери 1908" - 3:4. Другий етап підготовки "Дністер" проведе у Тернополі. Триватиме він з 12 до 27 березня. За цей період команда зіграє ще 5 контрольних поєдинків: 15 березня - з ФК "Борщів", 18 березня - з "Куликів-Білкою", 19 березня - "Поділля", 26 березня - з вінницькою "Нивою", а також 27 березня - з "Колосом" (Полонне). **В. Н.**

«Нива» готується до старту весняної частини чемпіонату

Футболісти тернопільської "Ниви" завершили 2-й етап підготовки до весняної частини чемпіонату першої ліги, який тривав з 18 лютого по 4 березня, і вже зіграли 10 березня перший контрольний поєдинок заключного етапу підготовки із "Рухом-2" (2 ліга), під час якого здобули перемогу з рахунком 1:3

В рамках 2-го етапу ФК "Нива" провів три контрольні поєдинки - 25 лютого із ФК "Куликів-Білка", 28 лютого - "Реверою 1908", 4 березня - івано-

франківським "Прикарпаттям". **Перемогли "Куликів-Білку"** 25 лютого на штучному полі парку "Сопільче" у Тернополі "Нива" провела контрольний матч, у якому обіграла ФК "Куликів-Білка", який виступає у другій лізі й займає 3-є місце у групі А з рахунком - 5:2. Перший тайм розпочався активно і вже на 15-й хвилині стараннями Вадима Сидуна, який з правого флангу вийшов на воротаря і влучно пробив у кут воріт, господарі поля відкрили рахунок. Через хвилину В. Білий не за правилами зустрів у власному "карному" Валентина Напуду і арбітр призначив пенальті у ворота гостей. Воротар "Куликів-Білкі" хоча й вгадав напрям удару від Сергія Давидова, проте до м'яча не дотягнувся - 2:0. На 21-й хвилині гостям вдалося скоротити своє відставання. Господарі ціною фолу зупинили прохід Копила, і арбітр знову вказав на позначку. Олег Ничипоренко впевнено "розвів" Омеляна Чубака та м'яч по різних кутах воріт.

На 36-й хвилині "Нива" знову відновила свою перевагу у два м'ячі. Цього разу у кут воріт за допомогою рикошету влучно метрів з сімнадцяти пробив Сергій Давидов, якому асистував під удар Вадим Сидун - 3:1. У другій половині зустрічі на 53-й хвилині тернополяни ще раз збільшили свою перевагу. Після атаки правим флангом Мар'яна Мисик виконав простріл і Денис Резепов, випередивши опікуна, ударом в дотик спрямував м'яча у кут воріт.

Під завісу гри суперники обмінялися результативними атаками. Спершу, на 84-й хвилині Панасюк відгукнувся на дальню передачу партнера і, змінивши напрямку, пробив м'яча у кут воріт. А вже через дві хвилини "кряпку" у грі поставив Дмитро Галадей, який скористався помилками оборонців ФК "Куликів-Білка", спрямував м'яча у порожні ворота - 5:2. **ФК "Нива" - ФК "Куликів-Білка" - 5:2 (3:1).** Голи: В. Сидун (15), С. Давидов (17, пен., 36), Д. Резепов (53), Д. Галадей (86). - О. Нечипоренко (22, пен.), О. Панасюк (84).

Обіграли й "Реверу" 28 лютого на штучному полі парку

"Сопільче" "Нива" провела черговий контрольний матч, у якому знову ж таки обіграла друголігову івано-франківську "Реверу 1908" - 3:2. "Нива" розпочала матч активніше і вже на 2-й хвилині відкрила рахунок. Після подачі з кутового Юрій Михайлів вдало скинув м'яч головою на Мар'яна Баца, який вивів тернопільську команду вперед. Господарі продовжували контролювати поєдинок, створюючи чимало небезпечних моментів. На 22-й хвилині Дмитро Галадей протягнув м'яч у штрафний майданчик, змусивши суперників порушити правила. Арбітр призначив пенальті, який сам же Дмитро холоднокровно реалізував. Перед перервою "Нива" забила втретє: на майстерну передачу за спина захисників Мар'яна Мисика відгукнувся Мілан Михальчук та відправив на 42-й хвилині м'яч у сітку воріт івано-франківців. Гості змогли відповісти лише одним голом - на 30-й хвилині відзначився Гуменяк. Тож перша половина зустрічі була за господарями - 3:1.

У другому таймі івано-франківці спробували змінити хід поєдинку і мали для цього усі можливості. На 60-й хвилині "Ревера 1908" скоротила відставання завдяки голу Угринюка. Гості створили ще кілька небезпечних моментів, проте реалізувати їх не змогли. У підсумку "Нива" перемога - 3:2. **ФК "Нива" - ФК "Ревера 1908" - 3:2 (3:1).** Голи: М. Бац (2), Д. Галадей (22, п.), М. Михальчук (42). - Д. Гуменяк (30), М. Угринюк (60).

Знашли поразки від "Прикарпаття"

Івано-франківське "Прикарпаття" - команда, яка також після першої частини сезону потрапила в групу "Вибуття" першої ліги. Поєдинок вийшов напруженим, а боротьба тривала впродовж усього матчу. У першому таймі "Нива" створила кілька небезпечних моментів, і вже на 23-й хвилині Дмитро Галадей випередив захисників суперника та впевнено реалізував свій момент - 1:0. До перерви цей рахунок залишався незмінним. Проте у другому таймі "Прикарпаття" додало в активності. Дубль зимового новачка івано-франківців Микола Трофімович на 66-й та 76-й хвилинах вивів гостей уперед. "Нива" ма-

хороші моменти для того, щоб зрівняти рахунок, але реалізувати їх не вдалося. **"Нива" (Тернопіль) - "Прикарпаття" (Івано-Франківськ) - 1:2 (1:0).** Голи: Галадей (23). - Трофімович (66, 76).

Вірт про підготовку "Ниви до сезону" Після завершення 2-го етапу підготовки пресслужба ФК "Нива" опублікувала інтерв'ю з головним тренером ФК "Нива" Юрієм Віртом, який розповів про підготовку команди до другої частини сезону та адаптацію новачків

- Як ви оцінюєте перші два етапи підготовки? - Задоволений ставленням футболістів до зборів, вони надзвичайно важкі, і практично всі гравці виконали плани, за винятком другого збору, де були і травми, і хвороби. Загалом продуктивно попрацювали, зіграли 5 спарингів:десь виглядали краще,десь гірше, але загалом я задоволений. Загалом усе йде за планом.

- Як відбувається адаптація новачків у команди? - Загалом не бачу в цьому проблем. До нас прийшли досвідчені футболісти, тому вони добре інтегрувалися. Я вважаю, що це хороше підсилення для нас, але ми на цьому не зупиняємось - це ведемо активну роботу з пошуку нових гравців.

- Які основні завдання ставите перед командою на третьому зборі? - Це буде більш тактичний етап роботи. У нас чотири гри, і ми вже награватимемо основний склад на чемпіонат, тому більше уваги приділимо тактичній підготовці.

Тим часом захисники Мілан Михальчук та Іван Паламарчук приєдналися до ФК "Нива" і вже готові посилити команду у другій частині сезону. Як ми уже писали, до переходу в "Ниву" футболісти відповідно виступали за "Рух-2" і "Кремень". Під час заключного етапу підготовки "Ниви", який завершиться 22 березня заплановані ще такі товариські зустрічі - 14 березня - з "Вікторією" (1 ліга), 19 березня - "Пробоєм" (2 ліга), 22 березня - з львівськими "Карпатами" (УПЛ).

Вже 30 березня тернопільські футболісти зіграють виїзний поєдинок весняної частини чемпіонату першої ліги із "Кременем".

16-й тур Вищої Тернопільської футзальної ліги

8-9 березня відбувся 16-й тур Вищої Тернопільської футзальної ліги сезону-2024/25. Пропонуємо вашій увазі результати зіграних матчів.

"Поділля" (Васильківці) - "СМ-Транс" (Тернопіль) - 1:2 (0:0). Голи: І. Цимбалістий (28). - І. Бадло (26), О. Павлусь (46). **"Вікторія" (Великі Бірки) - ФК "Івачів" - 3:2 (2:0).** Голи: М. Карпа (5), П. Данилюк (16), А. Капелян

(40). - Д. Стришин (36), А. Сташків (41). **МФК "Тернопіль" - "Сокіл" (Велика Березовиця) - 5:1 (2:1).** Голи: В. Білик (10), А. Музика (23, 31), С. Онфрейчук (36, 44). - В. Онишук (23). **"Поділля-КІТ Шаверма" (Велика Березовиця) - ФК "Смиківці-Furni" - 3:0** (невяка команди зі Смиківців). Після 16-ти турів турнірну таблицю очолює тернопільський МФК (14 матчів і 36 залікових пунктів), на другій сходинці "Гермес" (14 поєдинків, 34 очки), на третій "СМ-Транс" (14 поєдинків, 27 очки).

«Галичанка-ЗУНУ» зазнала поразок у двох півфінальних поєдинках

8 і 9 березня у Чернівцях відбулися перші півфінальні поєдинки з волейболу у жіночій Суперлізі сезону-2024/2025 років, де місцева "Буковинка" приймала тернопільську "Галичанка-ЗУНУ". Якщо у суботу господарі майданчику контролювали хід поєдинку у

трьох партіях і здолали тернопільських волейболісток, то у неділю "Галичанка" зуміла дати бій фаворитам півфіналу, але у підсумку також поступилася у трьох партіях. **8 березня. "Буковинка" - "Галичанка-ЗУНУ" - 3:0 (25:21, 25:14, 25:19).**

9 березня. "Буковинка" - "Галичанка-ЗУНУ" - 3:0 (28:26, 25:15, 25:23). Нагадаємо, що серія матчів триває до трьох перемог. 15 березня "Галичанка-ЗУНУ" прийматиме чернівчанок у спортзалі ЗУНУ.

*Війни не буде, а буде така боротьба за мир,
що каменя на камені не залишиться!...*
(З анекдоту радянського періоду)

Богдан АНДРУШКІВ
член НСПУ,
доктор економічних наук, професор
ТНТУ ім. І. Пулюя, заслужений
діяч науки і техніки України

Мій знайомий має неперевершене почуття гумору. Але в кожному жарті

П. картку водія, серія UAD, №0000129035001 до 28.12.27 р., видане ДП "ДержавтотрансНДІпроект" на ім'я Ригайло Олексій Зіновійович, вважати недійсним.

В. Лучаківського, 6

100 тисяч підписників і 84 мільйони переглядів

Тернопільська співачка, відома під сценічним ім'ям Зо-зуля, отримала срібну кнопку YouTube - нагороду за досягнення 100 тисяч підписників. Це визнання стало для неї підтвердженням того, що роки наполегливої праці були не марними.

Радісну новину в соціальних мережах повідомив чоловік співачки, Павло Боровський, щиро привітавши дружину з цим важливим досягненням.

Пісні Зоулі здобули широку популярність не лише на YouTube, а й в інших соцмережах та стрімінгових платформах. Окрім музичної кар'єри, вона також проявила себе як акторка, зігравши одну з головних ролей у кліпі співака Parfeniuk, а також у документальному фільмі "Мирні люди" режисерки Оксани Карпович.

Вікторія РУДАКЕВИЧ

Фотозвіт

Журі високо оцінило оригінальність задуму

Учениця мистецької школи Тернопільського мистецького фахового коледжу імені Соломії Крушельницької Софія Ніколаєва стала лауреаткою гран-прі Міжнародного двотурового багатожанрового фестивалю-конкурсу "Зірковий Драйв". Вона перемогла серед учасників з 12 країн світу.

Юна художниця подала на конкурс роботу "Україна - вільна і не скорена". Її високо оцінило журі, яке, обираючи переможців, звернуло увагу на творчу індивідуальність, оригінальність задуму і майстерність автора, володіння прийомами композиції та технікою, в якій виконана робота.

Софія отримала диплом лауреата, а її наставник - художник, викладач мистецької школи Богдан Федорів - подяку за організацію та високу виконавчу майстерність вихованці, за професіоналізм та емоційний настрій, який дарує разом зі своєю ученицею.

Фестиваль-конкурс проводили за підтримки благодійного фонду "Chalice of Mercy" (США), уряду Республіки Болгарія і Всеукраїнського благодійного фонду "Злагода".

Галина ВАНДЗЕЛЯК

Написано серцем

Зронять уста для тебе

Зронять уста для тебе
Слова, що серцем чути.
І намалюють небо -
Там лиш удвох нам бути.

Там почуттями грає
Хвиля в незнанім морі,
Там соловей співає
Для нас в пташинім хорі.

Там ми ловити будем
Щасливі миті, мила,
І буде свято в будень,
Де рай любов творила.

Юрій ЗАЯЦЬ

«Дивоцвіти» підкорили Париж

Колекцію одягу тернопільського училища представили на модному показі в Парижі. Дизайнерські сукні, створені учнями та викладачами Тернопільського вищого професійного училища сфери послуг та туризму, підкорили європейську сцену.

У рамках проєкту "В чому секрет стійкості України?" колекцію "Дивоцвіти" в стилі розкішного бароко представили на модному показі у Культурному центрі України в столиці Франції. Над нею близько двох місяців працювала творча група учнів училища, які здобувають професію кравця-закрійника, під керівництвом майстрині виробничого навчання Алли Милимуки. Сукні створені за мотивами борщівської вишивки, адже вона є одним з головних символів Тернопільського краю.

Який аматорський театр Тернопільщини найкращий

Минулого тижня завершився тиждень аматорського театального мистецтва ONLINE, який об'єднав 12 аматорських театрів Тернопільщини. У ці дні сцена, хоч і віртуальна, стала простором для емоцій, правди та незламного духу. Театр знову підтвердив свою силу - бути голосом народу, що бореться, надіється і міріє.

Тижень аматорського театального мистецтва показав, що в умовах війни він набув нового значення. Кожна вистава була не просто постановкою, а відгуком на реальність, у якій живуть українці.

Голосування за найкращу виставу завершилося, і глядачі визначили двох переможців, які поділили між собою перше місце: зразковий аматорський театр Центру культури та дозвілля Козівської селищної ради (режисер - Людмила Ткаченко) і зразковий аматорський театр "Дюймовочка" БК Підволочиської селищної ради (режисер - Віра Лозинська).

Зразковий аматорський театр "Дивосвіт" КЗ Центр культури і дозвілля Козівської селищної ради - це майстерня талантів, де кожна вистава, наче подорож у світ емоцій, глибоких переживань та мистецтва. Його історія розпочалася у 1983 р. завдяки режисерці Людмилі Ткаченко-Кульці, яка стала душею й рушійною силою колективу. У 1991 р. театр отримав звання "зразкового", а згодом підкорив серця глядачів не лише в Україні, а й за її межами - Польщі, Німеччини та Франції. Під час конкурсу глядачі мали змогу

Торт у горнятку: солодка магія від Наталії Гук

На перший погляд, це звичайна квітова композиція. По фото майже не здогадаєшся, що це смачний торт, прикрашений зефірними квітами. Тернополянка Наталія Гук розповідає, що їй знадобилося кілька днів, щоб зробити "торт в горнятку" ідеальним.

- Я пильно стежу за роботами різних кондитерів не лише в Україні, а й закордоном, - каже Наталія. - Одного дня я побачила на сторінці в соцмережі смачний десерт у чашці з квітами. Не пам'ятаю, кому належить авторство, але відео мене відразу підкорило, і я захотіла відтворити таку красу.

Саме горнятко виливається із чорного або білого шоколаду найвищої якості. Після того, як шоколадна основа готова, пані Наталія заливає середину класичним тирамісу, а далі - справа за найскладнішим - квітами.

- Цього разу я зробила троянди, раніше робила півонії, гербери та хризантеми, - розповідає кондитерка. - Їх основа - зефірна маса, яка швидко застигає. Тому я маю лише 3 хвилини, щоб їх зробити. Це ще той квест! Але з часом набивається рука, і все стає не так складно.

Свою солодку композицію Наталія Гук назвала "Весняна радість", бо вона така яскрава, що нагадує весну.

- А далі кожен торт знаходить свого власника, - усміхається Наталія. - "Весняна радість" стала для мене особливою, адже вона нагадує перші теплі дні, коли природа оживає. Я завжди вкладаю душу у свої роботи, і коли бачу, як люди дивуються, що це не просто букет, а ще й смачний десерт, - розумію, що всі старання були не даремні.

Кондитерка зізнається, що створення таких тортів для неї - не просто хобі, а справжнє мистецтво. І хоча кожен виріб потребує багато часу й терпіння, вона продовжує експериментувати з формами, кольорами й смаками, аби дарувати людям не лише насолоду, а й справжню естетичну насолоду.

Оксана СМІЛЬСЬКА

Через пороби колишньої я втратив свій бізнес

Магічне віконце

- Доброго дня, Володимире. Перше, що ми порадимо - поділіться своїми проблемами з близькими людьми, заручіться їх підтримкою. Та не зволікайте! Не гайте часу, підійть до знайомих людей, щоб вони почали відробляти вам усі пороби, які прийшли від дружини. Напевне, все робилося не одними руками, тому і відробляти буде важко. Але вірте в Бога, вірте у себе і ви все витримаєте.

Ймовірно, вона поробила вам не тільки на бізнес, а й на ваше здоров'я як фізичне, так і емоційне. Ви можете відчувати велику втому, втрату свідомості, навіть потьмарення розуму. Та Бог допоможе і все подолає.

Щодо бізнесу. Коли ви вирішите проблеми на ноги, можете підняти бізнес. Для цього у нас є багато різних оберегів, ми чистимо приміщення, офіси, магазини, щоб там був прибуток.

До слова, початком вашого зцілення буде прощення. Не тримайте на неї зла, пошкодуйте її, адже вона на стільки була сліпа у своїй помсті, що не розуміла, що все зло, якого вона бажала вам, рано чи пізно прийде до неї.

РЕКЛАМА

Р.С. Дорогі читачі "Свободи", якщо у вас є запитання, чи ви потребуєте поради або допомоги, пишіть до нас, і ми звертатимемося із вашими листами до бережанських цілителів, а відповіді публікуватимемо у газеті. Якщо ж ви особисто хочете поспілкуватися з Любою Іванівною чи Андрієм Завадівськими, телефонуйте: (097)554-63-18, (098)030-07-25.